

Kortjakje Nieuwsbrief

Voorwoord

Kortjakje wordt twintig: een feestjaar waar de nodige nieuwe initiatieven bij horen.

Eén van deze initiatieven is onze nieuwsbrief. Om iedereen (ouders, sympathisanten en andere geïnteresseerden) nog beter op de hoogte te brengen van onze activiteiten werd gekozen voor een digitale versie die elk jaar minstens drie keer zal verschijnen.

U vindt in deze nieuwsbrief de komende concerten, cursussen en manifestaties terug, al dan niet omkaderd met enige achtergrondinformatie. Ook hebben wij geopteerd om er een of meerdere interviews in te stoppen met een oud gediende of een nog meewerkende ouder, leerling of leraar.

Over de verschillende edities willen wij u ook de geschiedenis van Kortjakje vertellen. Zoals elke twintigjarige heeft Kortjakje een heel verleden. Samen met u blikken we terug op de mooiste momenten van de voorbije twintig jaar.

Kortom: alle info die rechtstreeks of onrechtstreeks enig verband heeft met de hoofdactiviteit van Kortjakje kan een plaats krijgen binnen onze nieuwsbrief.

Waar vindt u onze nieuwsbrief? Misschien wel in uw mailbox. Wij gaan alvast een poging doen om de verspreiding per mail zo uitgebreid mogelijk te laten gebeuren. Moest hij daar niet te vinden zijn, kan u hem zeker aantreffen op onze site. De nieuwsbrief krijgt daar een bijzondere plaats.

Tevens zorgen we ervoor dat u de interessantste items ook nadien nog kan raadplegen. Misschien hebt u na het lezen van onze eerste versie ideeën om onze nieuwsbrief te stofferen. Aarzel niet om ons te contacteren, elk idee is meer dan welkom.

Rest er ons enkel om onze twintigjarige jongeling een fantastisch feestjaar te wensen en wij hopen dat we u daarbij meermaals mogen ontmoeten.

XX
Kortjakje

De geschiedenis van Kortjakje Deel 1: De geboorte

Kortjakje Nieuwsbrief

De geschiedenis van Kortjakje begint net voor zijn eigen ontstaan. Veerle neemt enkele leerlingen over van haar broer Wilfried te Rotselaar. De lessen vinden plaats in de dorpschool in een lokaal waarvan Veerle twintig jaar later nog steeds de sleutel bezit. Een van die eerste leerlingen is Astrid Leeman die later (in 2007) leerkracht zal worden binnen Kortjakje. Er worden kleine cursussen gegeven bij de mensen thuis. Voor die gelegenheden komt ook Wim helpen met de lessen.

Maar Veerle en Wim willen meer: op de Aarschotsesteenweg te Herselt vinden ze een leegstaand herenhuis. Bij een eerste illegaal bezoekje via de losstaande achterdeur merken ze dat het huis, hoewel volledig onderkomen, enorme mogelijkheden biedt. Ze zoeken de eigenares op en krijgen haar zo ver dat ze het prachtige herenhuis helemaal opknappt en verhuurt.

In september 1993 worden de eerste lessen gegeven in het nieuwe gebouw. De ramen zouden pas de week nadien geplaatst worden.

Anke Tacq een oud 'kotcollega' van Veerle en Wim ontwerpt een prachtig foldertje. Dat foldertje wordt verspreid in de gemeenten Herselt en Westerlo. Om postzegels te besparen rijden Veerle en Wim een paar dagen rond om de folders te posten. Een echte besparing is dat rondrijden niet geworden, maar het levert wel de eerste 13 leerlingen op.

Kortjakje is geboren.

Naast Veerle en Wim die zorgen voor de vioollessen, zal Erwin 15 jaar lang het ritmeklasje voor zijn rekening nemen.

Rik Van Gorp, de vader van Veerle, probeert de financiën in goede banen te leiden, voorwaar geen makkelijke taak bij een vereniging die meer uitgaven dan inkomsten

telt. Met een huur van 360.000 Bfr. per jaar en een inkomst qua lesgeld van 273.000 BFr. moet Kortjakje rekenen op de sponsoring van Veerle en Wim om te overleven.

Kortjakje maakt de eerste jaren enkel reclame met het spelen van concerten. Van in het begin worden die steeds keurig voorbereid. Het eerste concert vindt plaats in de raadszaal van het gemeentehuis te Herselt. Het programma wordt met de hand geschreven. De jaren nadien wordt er nog een sportzaal omgebouwd tot concertzaal te Tongerlo, en tinnert Kortjakje een hele kerstmarkt in mekaar te Zandhoven en te Lier.

Om de inkomsten te verhogen wordt er naar sponsoring gezocht. Een paar bedrijven gaan in op de vraag naar steun. Ook het leerlingen-aantal stijgt elk jaar en na een vijftal jaar kan Kortjakje zijn vaste kosten zelf betalen. Uitbetaling van personeel zal echter nog vele jaren op zich laten wachten.

Mooi in dat vroege stadium is het ontstaan van de Bomma club: de oudste meisjes verenigen zich in een clubje dat ze, naar een ooit verkregen opmerking van één van de leerkrachten 'dat ze niet als bomma's mogen spelen', de Bomma club heten. Deze club bestaat nog steeds en komt nog op geregelde tijdstippen samen. Het ontstaan van vriendengroepjes is een constante door de ganse geschiedenis van Kortjakje.

*Wordt vervolgd:
Kortjakje verhuist*

Interview met een oud-leerling: Cedric Allard

Kortjakje Nieuwsbrief

Het ontstaan van Kortjakje heeft Cédric niet meegemaakt maar enkele jaren later kwam hij als jongetje van zes zijn eerste vioollessen volgen bij Kortjakje. Vorig schooljaar behaalde hij zijn master diploma met grote onderscheiding aan het koninklijk muziekconservatorium van Brussel in de klas van Yuzuko Horigome. Al de rest vertelt hij jullie zelf.

Waarom koos je voor de viool en hoe kwam je bij Kortjakje terecht?

Mijn zus, Yolén, studeerde viool bij Veerle Van Gorp. In het begin vond ik het verschrikkelijk als zij oefende, maar rond mijn zesde wilde ik ook viool gaan spelen. Mijn

grote zus maakte voor mij een kartonnen “koekendoosviool” en een strijkstok (gemaakt van een bamboestok en gommetje). Daarop begon ik samen met haar te oefenen. Datzelfde schooljaar begon ik (begin maart 1995) bij Wim Meuris (ik wilde een meester) aan mijn vioolopleiding.

Studeerde jij als kind graag viool?

Het viool oefenen zelf vond ik altijd wel leuk en als ik de verhalen van mijn ouders mag geloven, ik oefende vanaf het begin eigenlijk redelijk wat. Uiteraard werd dat, zeker in het begin, zeer goed opgevolgd door mijn moeder. Later ging dat oefenen zelfstandig. Het moeilijkste was (en is soms nog altijd) het “beginnen” oefenen. Eens je bezig bent vliegt de tijd vooruit, maar je vindt altijd wel wat beters of leukers te doen. Ik moest er wel geregeld aan “herinnerd” worden dat ik nog viool moest oefenen, maar eens ik bezig was, ging het zonder problemen. Ook hadden we thuis geen TV, PC of digitale spelmedia die voor te veel afleiding zorgden!

Hoe leerde jij als jongere de nieuwe stukken spelen, vooral als je nog maar zes was?

Ik herinner me nog goed dat Wim zich in de vioollessen omdraaide en met zijn rug naar mij stukje voor stukje de eerste liedjes voorspeelde. Via speeldictee leerde ik heel wat liedjes. Uiteraard waren mijn ouders in de les aanwezig om te noteren (ze speelden zelf geen viool). Zo kon ik thuis met hen verder oefenen en daarbovenop had ik ook het voordeel een grote zus te hebben, die de liedjes al lang kende. Hoe ik dat juist deed voor de toch al iets langere stukken uit boek II weet ik niet meer, ik begon pas te “lezen” vanaf boek III met behulp van kleurtjes.

Zijn je ouders erg muzikaal?

Ik denk niet dat ze muzikaler zijn dan de doorsnee ouder. Mijn vader speelde in zijn jonge jaren een beetje gitaar en heeft op latere leeftijd nog een dappere poging ondernomen om blokfluit en viool te spelen. Zij zijn vooral geïnteresseerde luisteraars. In de lessen volgden ze zeer goed mee en ontwikkelden zo toch wel een kritisch oor. Ze namen mij ook geregeld mee naar concerten van grote violisten. Zo was mijn jeugdidool de befaamde zigeunerviolist Robby Lakatos. Muziek maken werd gestimuleerd.

Interview met een oud-leerling: Cedric Allard

Kortjakje Nieuwsbrief

Wat is je het meest bijgebleven van 10 jaar Kortjakje?
Moeilijke vraag. Ik denk vooral het “gevoel” dat in de lessen, lokalen, ... rond Kortjakje hing. Ik studeerde 10 jaar in Kortjakje en gedurende die 10 jaar zat ik min of meer in dezelfde groep met dezelfde vrienden. Vóór en na de lessen probeerden we mekaar te overtreffen in snelheid en virtuositeit en tijdens de lessen voelden we de groep steeds maar beter worden. Iedereen werd gemotiveerd om zijn verantwoordelijkheid op te nemen.

Naargelang we ouder werden kregen we steeds meer verantwoordelijkheid en veranderde ook de relatie met de leerkrachten. Ikzelf ben iemand die iets graag serieus doet of helemaal niet. Ik kon mij dus zeer goed vinden binnen het systeem van Kortjakje.

Fantastisch is ook het feit dat diezelfde vriendengroep (voor een groot deel) nog steeds samenkomt om samen met onze (vroegere) leerkrachten muziek te maken in strijkorkest Amadeus! De sfeer en het goede gevoel steeds positief te evolueren zijn er nog steeds terug te vinden!

Vertel eens verder over Amadeus?

Mijn eigen geschiedenis binnen Amadeus is vergelijkbaar

met die van Kortjakje. Zo'n 10-tal jaar geleden mocht ik samen met een van m'n beste vrienden mee komen spelen in Amadeus. Weer werd er met hetzelfde enthousiasme gewerkt als in Kortjakje. Wat het beginniveau ook was, telkens werd er gestreefd naar het best mogelijke eindresultaat. Na onze eerste en succesvolle tournee naar Finland (2007) veranderde er heel wat binnenin de groep. Niet enkel bleven we naar Amadeus komen voor de muzikale invulling, maar het sociale gehalte kreeg een enorme boost en werd ook een zeer belangrijke motivator! Na

deze tournee kwam er ook een structurele verandering: de verantwoordelijkheden werden voor een groot deel onder de leden verdeeld en programmatie, concerten, tournees, budgetten, keuzes... alsook de profilering van Amadeus binnen het muzikale landschap, werden (en worden nog steeds) openlijk besproken.

De sterke kant van Amadeus vind ik vooral de sfeer en het enthousiasme, die eigenlijk de hele groep samenhouden. Iedereen wordt op zijn manier en niveau geaccepteerd en het draait om het zo ver mogelijk komen als groep en een

Interview met een oud-leerling: Cedric Allard

Kortjakje Nieuwsbrief

zo goed mogelijke muzikale prestatie neerzetten. Binnen Amadeus wordt er geen verschil gemaakt tussen de professionele of amateur-muzikanten. Je maakt deel uit van de groep en de groep is waar het om draait. Ook financieel is er volledige transparantie. In tegenstelling tot vele soortgelijke ensembles (waar vaak een opsplitsing professioneel / amateur te voelen is), worden de professionelen in Amadeus (net als de amateurmuzikanten) niet betaald of vergoed. Wat verdiend wordt gaat op de rekening van Amadeus en wordt gebruikt voor de financiering van tournees, CD-opnames, oefenstages, ... Fijn musiceren met een groep vrienden en mooie muziek maken, daar draait het om in Amadeus. Niemand is er financieel afhankelijk van of heeft concurrerende belangen. Na toch wat ervaring opgedaan te hebben in het professioneel muzikantenleven, zou men kunnen spreken van een werkelijk utopia.

Waarom het conservatorium van Brussel en waarom Yuzuko Horigome als lerares?

De keuze van een volgende leerkracht is niet altijd eenvoudig. Sinds mijn 12e nam ik aan heel wat stages en master classes deel. Ondanks het feit dat deze telkens zeer interessant waren, vond ik hier geen

enkele leerkracht bij wie ik mezelf als vaste leerling zag. Soms waren ze niet streng genoeg op technische slordigheden, soms was het weer zeer technisch maar werd niet over muziek maken gesproken, ...

In 2005 had ik het geluk te kunnen beschikken over een beurs, zodat ik privélessen bij een conservatoriumleerkracht kon betalen. Nu deze mogelijkheden er waren stelde Wim me enkele leerkrachten voor waaronder Yuzuko Horigome, bij wie Hans de Vos (ook oud-leerling van Wim) op dat moment verder studeerde. Nadat ik eerst nog een jaar technieklessen bij haar toenmalige assistente had gevolgd, mocht ik in 2006 ingangsexamen doen in het Koninklijk Conservatorium van Brussel en als vrije student in haar klas beginnen.

De keuze om bij Yuzuko Horigome te studeren kwam dus in eerste instantie niet van mij. Na het voorspelen (wat eigenlijk een proefles bij haar was) was ik zeer enthousiast. Bij haar kwamen techniek en muzikaliteit tezamen. De keuze om naar Brussel te gaan was voor mij redelijk eenvoudig. Als ik in België wilde blijven, leek mij dat het beste conservatorium om naartoe te gaan. Daarbij kwam dat Horigome daar toevallig ook les gaf.

Is het hard oefenen aan een conservatorium?

Je moet toch wel wat oefenen. Ivry Gitlis zei een keer: "Als je meer dan 3 à 4 uur per dag moet studeren, kan je beter iets anders gaan doen." Vanzelfsprekend zijn er soms momenten (examens, concerten, ...) waarvoor meer studietijd nodig is, maar ik denk dat ik hier toch wel mee akkoord kan gaan. Buiten het oefenen, heb je immers nog een hele hoop andere zaken te spelen, zoals kamermuziek- en orkestrepetities en moet je ook nog tijd vinden om de andere lessen bij te wonen en de nodige materie hiervoor te maken of voor te bereiden. Verder is het niet enkel een kwestie van het aantal uren je slijt op je instrument, maar ook de manier waarop je studeert. Als je intelligent studeert kan je op 1u oefenen zeer veel verwezenlijken!

Wat zijn op dit moment je professionele bezigheden?

Momenteel speel ik in allereerste hande projecten en orkesten, waaronder Le Concert Olympique, Brussels Chamber Orchestra, Het Kamerorkest, TY-Zeeuws Kamerorkest, ...

In begin 2013 richtten we met een 12-tal strijkersvrienden uit het conservatorium van Brussel een nieuw kamerorkest op: het YES Camerata, waarmee

Interview met een oud-leerling: Cedric Allard

Kortjakje Nieuwsbrief

we nu een plaatsje op de Europese muziekmarkt proberen te veroveren. Naast het spelen geef ik nu enkele jaren les in verschillende Jeugd Muziek Ateliers, aan de Britse school (als vioolleraar) en heb ik er enkele interims als vioolleraar aan verschillende academies op zitten. Al deze zaken lopen meestal op projectmatige basis of met freelancecontracten. Hierdoor is het elke maand een beetje afwachten wat de volgende maand zal brengen. Dit is wel leuk en ook een beetje spannend soms, maar op termijn hoop ik toch ook wel ergens een vast contract te bemachtigen!

Wat zijn je plannen voor de nabije toekomst na het behalen van je eindexamen te Brussel?
Ik heb in juni mijn diploma's "Master in de Muziek" en "Leraar" behaald aan het conservatorium van Brussel. Daar ik me graag nog wat verder wil ontwikkelen, ben ik gaan voorspelen bij een nieuwe leerkracht: dhr. Boris Belkin. Vanaf september zal ik in zijn klas aan het conservatorium van Maastricht in de 3e bachelor van start gaan.

Verder is het de bedoeling om zo veel mogelijk in projecten te spelen en te werken en zo mijn netwerk steeds verder uit te breiden. Daarbij wil ik ook

solliciteren bij academies en deelnemen aan audities. Verder is het nu een klein beetje afwachten hoe het er in Maastricht juist aan toe zal gaan en hoe het komende schooljaar er dus juist uit zal zien.

Kijk eens in de toekomst van Kortjakje. Hoe denk jij dat Kortjakje er gaat uitzien als het zijn 40ste verjaardag zal vieren?

Kortjakje is de laatste jaren enorm gegroeid. Ik denk dat het qua accommodatie momenteel zowat aan een maximumcapaciteit draait. In mijn toekomstbeeld breidt Kortjakje nog verder uit en gaat ook meer samenwerken met de andere scholen in Turnhout enz. Ook zullen er nog meer verschillende instrumenten vertegenwoordigd zijn. Ik hoop dat de mogelijkheden tot uitbreiding gevonden kunnen worden, want het gebouw van Kortjakje – zoals het nu is – zal te klein zijn om aan al die dromen en muzikantjes tegemoet te komen!

De werkwijze van Kortjakje – 1 maal per week individuele les en 1 maal per

week groepslessen – wordt door steeds meer leerkrachten, muziekscholen en instellingen beschouwd als "de ideale oplossing". Waar deze muziekscholen vastlopen in de beperkingen van wetgevingen, financiële kwesties, regeltjes enz. kan Kortjakje als privé-initiatief deze mogelijkheden wél aanbieden. Als daarbij de prijzen van het inschrijvingsgeld in de academies nog stijgen, denk ik dat er veel mensen hun weg naar Kortjakje zullen vinden.

Astrid

°17 oktober 1985, Leuven

Contactgegevens:
Jan Davidtsstraat 91
3010 Kessel-lo
0485/035740

Kortjakje Nieuwsbrief

leerkracht
doorgelicht

Hoe oud was jij toen je met viool begon?
5 jaar

Wie bewonder je?
Alle mensen die met volle overtuiging en passie hun dromen proberen waar te maken.

Wat kan jij echt niet goed?
Lang boos zijn

Waar droom jij van?
Op dit moment: van een mooi verbouwd huis en een gezond fijn leven!

Waarom heb jij een hekel?
Ruzie, klagende mensen, roddels

*Wat als ...
... jij morgen de lotto wint?
Dan zou ik blij zijn :)*

*... jij nooit viool/cello geleerd had?
Dan had ik iets gemist in mijn leven maar dan had ik zeker iets anders creatiefs
gedaan.*

*... muziek verboden was?
Dan zouden we wel een stiekeme manier vinden om muziek te maken, maakt het
spannend!*

*... viool/cello een olympische discipline was?
Dan hoef ik niet meer te gaan joggen :)*

*... je morgen een ontmoeting had met Bach?
Beginnen oefenen zeker?*

Charlotte

°3 februari 1991, Geel

Contactgegevens

Rozenberg 15
2400 Mol
0499/27 73 70
lotmaes@hotmail.com

Kortjakje Nieuwsbrief

leerkracht
doorgelicht

Hoe oud was jij toen je met viool begon?

Heel jong, 3 of 4 jaar. Ik was zelf nog te jong om het goed te beseffen. De kinderen van de beste vriendin van mijn moeder volgden les bij Kortjakje in Herselt. Wij gingen eens kijken naar een concertje. Blijkbaar heb ik me daar toen zo goed geamuseerd, dat mijn ouders beslisten me ook in te schrijven.

Wie bewonder je?

Mijn grootmoeder. Zij is een zeer sterke dame, die heel bewust in het leven staat. Ze heeft al 2 jaar kanker, en ik vind de manier waarop ze daartegen vecht bewonderenswaardig.

Wat kan jij echt niet goed?

Het lezen van ritme. Dat kan misschien nogal vreemd klinken voor een juf van de ritmeklas. Maar vanuit mijn ervaringen met mijn moeilijkheden kan ik heel goed kinderen helpen die het er ook moeilijk mee hebben. Ik heb voor mezelf veel truukjes geleerd om dit euvel te overwinnen, en kan deze ervaringen nu doorgeven aan mijn leerlingen.

Waar droom jij van?

Ik droom ervan om een eigen kindercrèche te hebben.
Ik heb er de nodige opleidingen al voor achter de rug.

Waarom heb jij een hekel?

Ruzie maken.

Wat als ...

... jij morgen de lotto wint?
Dan koop ik me een Audi, en investeer de rest in de kindercrèche!

... jij nooit viool geleerd had?
Dan had ik heel veel mensen nooit leren kennen, en had ik een passie minder gehad.

... muziek verboden was?
Dan overtrad ik elke regel!

... viool een olympische discipline was?
Dan zou ik nog heel hard mogen oefen ...
Ik ben er zeker van dat Bart Lemmens, de echtgenoot van Hilde, geselecteerd zou worden voor de Belgische delegatie.

... je morgen een ontmoeting had met Bach?
Ik zou hem een handtekening vragen en drie dikke kussen geven!

Daan

°15 september 1986, Duffel

Contactgegevens
Boomlaarstraat 45
2500 Lier
0485 464 530
devosdaan@yahoo.com

Kortjakje Nieuwsbrief

leerkracht
doorgelicht

Hoe oud was jij toen je met cello begon?

5 jaar, op aandringen van mijn moeder. Van vader mocht ik elk instrument kiezen, behalve viool, want daarvan waren er al genoeg in de familie.

Dit was niet met de Suzuki-methode. Het was met een privéleraar, volgens een oude saaie Duitse methode (de Sasmanhaus-methode).

Wie bewonder je?

Mijn oma. Ze had een heel groot hart voor andere mensen, zonder zelf op het voorplan te willen komen. Ze kon als onderwijzeres en als mens anderen begeistere en stimuleren.

Wat kan jij echt niet goed?

Klussen. Daar heb ik een hekel aan.

Waar droom jij van?

Van een wereld waar het sociaal contact oprecht en eerlijk verloopt. Een wereld waar elke mens zichzelf mag en kan zijn.

Waarom heb jij een hekel?

Gebrek aan respect voor mens en materiaal.

Wat als ...

... jij morgen de lotto wint?

De helft geef ik weg. Van de rest koop ik een heel goeie cello en een buitenverblijf. Dat zal echter nooit gebeuren, want ik speel daar niet aan mee. Ik vind dit maar een stom spel.

... jij nooit cello geleerd had?

Dan was ik niet wie ik nu ben. Waarschijnlijk had ik dan een ander instrument geleerd.

... muziek verboden was?

Dan zou ik het stiekem toch doen.

... cello een olympische discipline was?

Dan zou proberen met de andere atleten mee naar de Spelen te gaan.

... je morgen een ontmoeting had met Bach?

Ik zou met mijn mond vol tanden staan voor zo'n wijs, intelligent en muzikale persoonlijkheid.

Hilde

°15 april 1965, Lier

Contactgegevens

Vredelaan 33
2500 Lier
0473/67 71 10
hilde.buyens@telenet.be

Kortjakje Nieuwsbrief

leerkracht
doorgelicht

Hoe oud was jij toen je met piano begon?

12 jaar

Wie bewonder je?

De grote pianisten waar ik vroeger mee in contact kwam, zoals Pollini, Barenboim, Rubinstein en vele anderen. Hun platen stonden bij mijn ouders in de kast en tijdens het eten luisterden we haast altijd naar klassieke muziek.

Wat kan jij echt niet goed?

Snel rekenen. Gelukkig kan Bart dat opvangen. Als we gaan winkelen kan hij heel snel uitrekenen hoeveel korting we moeten krijgen tijdens de solden!

Waar droom jij van?

Dat mijn kinderen allemaal goed terecht komen, dat ze een mooie toekomst tegemoet gaan. Ze hebben alle drie les gevolgd bij Kortjakje. Nu ontwikkelen ze hun loopbaan verder buiten de muziek.

Waarom heb jij een hekel?

Oneerlijke mensen.

Wat als ...

... jij morgen de lotto wint?

Ik zou niet veel veranderen aan mijn leven. Ik ben best tevreden zoals het nu is. Maar ik zou zeker onze kinderen, familie en vrienden laten meegenieten. Alleen... Er is niet veel kans dat dit zal gebeuren want ik koop nooit lotjes....

... jij nooit piano geleerd had?

Het onderwijs heeft me altijd wel aangesproken, dus waarschijnlijk was ik sowieso die richting uitgegaan. Aan de muziek heb ik nooit getwijfeld. Ik heb erg blij met mijn job als muzikant!!

... muziek verboden was?

Het leven zou nogal saai zijn denk ik ...

... piano een olympische discipline was?

Ik zou me vooral specialiseren in de nummers over lange afstand. Ik zit nu ook soms vele uren achter de piano. Dus op vlak van uithouding ben ik best al goed getraind.

... je morgen een ontmoeting had met Bach?

Ik zou heel benieuwd zijn hoe hij zelf zijn muziek zou uitvoeren.

Veerle

°13-08-1967, Turnhout

Contactgegevens

Veerle.van.gorp1@telenet.be

Kortjakje Nieuwsbrief

leerkracht
doorgelicht

Hoe oud was jij toen je met viool begon?

4 jaar

Wie bewonder je?

Veel mensen. Mensen met doorzetting, ambitie, kennis...

Wat kan jij echt niet goed?

Auto rijden

Waar droom jij van?

Happy living

Waarom heb jij een hekel?

Aan geniepigheid, leugens en louche dingen,

Wat als ...

... jij morgen de lotto wint?

Geweldig, maar speel nooit mee... Veel weg geven en ook wat shoppen

... jij nooit viool/cello geleerd had?

Tja dan was ik een andere Veerle. Dan was ik nu misschien arts

... muziek verboden was?

Tja,... Onoverkomelijk en irreëel

... viool/cello een olympische discipline was?

Soms lijkt het wel zo. Maar het gaat niet enkel om topsport, maar om de intrinsieke artistieke meerwaarde die muziek teweeg brengt

... je morgen een ontmoeting had met Bach?

Eens samen een glas gaan drinken en uren babbelen. Vragen of hij iets zou schrijven speciaal voor Kortjakje. Babbelen Over wat nog?? Mijn geheim

Wim

°14/10/1964, Duffel

Contactgegevens
Kattenberg 116
2140 Borgerhout
0477/523495
kortjakje@telenet.be

Kortjakje Nieuwsbrief

leerkracht
doorgelicht

Hoe oud was jij toen je met viool begon ?
Zesde leerjaar dus bijna 11 jaar.

Wie bewonder je?
Alle mensen die zich met passie volledig overgeven aan hun taak op deze wereld.

Wat kan jij echt niet goed?
Ik word ziek van elektrische toestellen met een teveel aan toetsen.

Waar droom jij van?
Dat deze haastige wereld misschien toch nog even een zijbaan kan inslaan zodat iedereen wat meer tot rust kan komen.

Waaraan heb jij een hekel?
Aan mensen die hun verantwoordelijkheid niet nemen.

Wat als ...
... jij morgen de lotto wint?
Ik speel nooit mee.

... jij nooit viool/cello geleerd had?
Misschien dan toch die antiekwinkel.

... muziek verboden was?
Laat ons ernstig blijven.

... viool/cello een olympische discipline was?
Dat is een discipline die niet zou misstaan op de olympische spelen.

... je morgen een ontmoeting had met Bach?
Zou stilletjes naar hem luisteren.

Foto's uit de oude doos

Kortjakje
Nieuwsbrief

Close up : Astrid Leeman

Kortjakje Nieuwsbrief

Onder het motto 'Wie is Kortjakje nu eigenlijk?' nemen we het lerarenkorps eens wat nauwer onder de loep. In elk van de nieuwsbrieven staan we stil bij één van de leerkrachten... sommigen zijn gekend, andere minder, of toch niet door iedereen evenveel en daar trachten we met deze bijdragen alvast wat verandering in te brengen. In deze eerste editie valt de eer te beurt aan... de leerling die meester werd, of zeggen we beter 'meesteres' ?!

We schrijven vele jaren terug en om het exacte jaartal te kennen, verwijzen we graag naar de steekkaart van Astrid Leeman, de auteur geeft immers niet graag de leeftijd van een dame prijs. Astridje zette haar eerste

vingers op de viool bij een andere meesteres (!) Juf Veerle. De kleine Astrid werd in eerste instantie aangetrokken door de viool omdat... haar beste vriendinnetje ermee gestart was en in haar slipstream belandde ze in de tandartsen-praktijk van de zus van Veerle ergens in Heikant (Rotselaar). Op dat moment was er nog niet echt sprake van Kortjakje... dus Astrid was er echt bij van vóór 'den beginne'. Op jonge leeftijd is ze dus in de viool 'gerold' en bij de start, geeft Astrid toe, was ze echt wel meer gefascineerd door het verzamelen van stempels en stickers, dan wel door de viool zelf en zo werd een begin gemaakt aan een nu toch al lange en mooie symfonie!

Als ze nu terugblijkt op haar leven met de viool is ze er nog altijd niet uit of ze nu liever leerling dan wel leraar is ; gewoon omdat het zo moeilijk te vergelijken is en omdat er in se niet tussen te kiezen valt. Het zijn immers twee totaal andere fases in haar leven. Als leerling was ze altijd samen met een (h)echte vriendengroep, waar ontspanning en viool hand in hand gingen. Als leraar is er toch ook wel een beetje spanning, die gepaard gaat met het werken dat lesgeven toch ook is, maar die spanning wordt door haar liefde om met kinderen te werken en de band die ze met hen opbouwt wel meer dan gecompenseerd!

Wie aan viool denkt, denkt (meestal) aan klassieke muziek... toch even peilen of er ook kan genoten worden van (iets meer) hedendaagse muziek. En ja, ja... we hadden het zelf niet meteen verwacht, maar in haar 'jonge' jaren was Astrid – naast een echte scout – ook een echte Studio Brussel fan... wat ze vandaag de dag nog steeds afwisselt met Radio 1 en af en toe een streepje Klara! Even dachten we dat het slagwerk van Evert hier voor iets tussen zat, maar daar corrigeert Astrid en

Close up : Astrid Leeman

Kortjakje Nieuwsbrief

wil toch even een stereotiep doorbreken, want haar echtgenoot speelt ook vooral klassieke muziek!!

De voorkeur in het hedendaagse repertoire gaat dan vooral uit naar de betere singer-songwriters zoals Daan en Bent Van Looy, maar ook de Counting Crows en Milow scoren hoog bij Astrid – de laatste draagt zelfs een bijzondere plek in haar geheugen, omdat Astrid bij Milow ooit nog vioolbegeleiding gedaan heeft! Verder wil Astrid op muzikaal vlak graag nieuwe dingen ontdekken en niet meelopen met alles wat mainstream is en dan komen er ook – verrassende – namen naar voor, zoals The Jacquelines, Hindi Zahra en Ella Fitzgerald! En naast de viool... is er natuurlijk ook Tango. Muziek is dus echt nooit ver weg bij Astrid en op woensdagavond strekt ze nu al 2 jaar samen met Evert de benen om de Argentijnse Tango goed onder de knie te krijgen!

Een mens vraagt zich natuurlijk af of iemand zoals Astrid, die toch wel intens – zowel beroepshalve als in de vrije tijd – met muziek bezig is, überhaupt wel zou kunnen samenleven met iemand die

niet gebeten is door de muziek microbe... Ze is er zelf niet helemaal uit, maar denkt dat het toch wel héél moeilijk zou zijn. Het is immers niet zo eenvoudig om te begrijpen wat het leven en bioritme – overdag 'vrij', maar 's avonds en in het WE werken – van een muzikant inhoudt! Bovendien is het voor Astrid ook een fantastische meerwaarde om samen met haar Evert muziek te kunnen spelen!

Maar om te doen wat ze vandaag doet, heeft ze natuurlijk - net als iedereen - notenleer onder de knie moeten krijgen. Een liefde op het eerste zicht die notenleer? Niet echt.... Ze geeft ook ootmoedig toe; dat als ze vroeger een nieuw stuk moest leren, het in het

begin meestal heel moeilijk ging. Eigenlijk - zegt ze - is het met notenleer pas echt goed gekomen op het Lemmens-instituut... dus voor iedereen die aan notenleer ook een zware dobber heeft, niet getreurd het is wel voor meer mensen een lastige bevalling geweest !

Wist je trouwens dat Astrid voor ze naar het Lemmens-instituut ging, ooit nog overwogen heeft om helicopterpiloot te worden? De inspiratie hiervoor haalde ze bij haar papa - piloot op rust - ... maar voor het leger was ze te 'klein' (van gestalte) en met Evert heeft ze na al die jaren dan toch nog een link met onze nationale strijdkrachten.

Close up : Astrid Leeman

Kortjakje Nieuwsbrief

En dan natuurlijk de vraag 'Ben jij nog zenuwachtig voor een optreden?'. Zenuwachtigheid of stress is echt wel iets wat van alle leeftijden is, want Astrid heeft er nog steeds last van! Nu de stress is er zeker niet altijd en veel minder als ze in groep moet spelen, maar als ze een solo moet doen, gieren ook bij haar nog steeds de zenuwen door het lijf. Gezonde stress vindt Astrid – in se – niet zo erg, misschien zelfs nodig... Dat zorgt immers voor een extraatje en verhoogde concentratie!

En hoe zit dat nu met het oefenen... kan je daar als lerares nog van genieten? Uiteraard kan ze daar nog van genieten. Volgens Astrid is de

concentratie bij het oefenen het magische woord. Zo kon ze aan het Lemmensinstituut echt genieten van het oefenen, omdat alles en iedereen daar muziek uitstraalt en er weinig aanleiding is om afgeleid te worden... dat is thuis – zelfs voor Astrid – altijd wel een stuk moeilijker. Wellicht is dat ook de reden dat het oefenen voor de leerlingen van Kortjakje soms geen eenvoudige opdracht is, er zijn immers ontelbaar veel mogelijkheden tot afleiding.

En zo sluiten we langzaam maar zeker af met de eerste editie van onze close-ups... immers op de vraag naar wie zij opkeek als zij vroeger viool begon en wie of wat haar

motiveerde, komt heel spontaan en eerlijk 'Juf Veerle' uit haar mond. Niet alleen omdat Veerle altijd heel betrokken was bij het lesgeven, maar haar ook zéér goed kon motiveren, zodat ze (bijna !) altijd graag haar best deed... Die klik en motivatie is volgens Astrid ook één van de belangrijkste bouwstenen om te groeien!

Of ze iets anders zou willen doen, als ze opnieuw zou mogen kiezen...? Astrid denkt het niet. Ze houdt van muziek en ze werkt heel graag met kinderen en laat ons eerlijk zijn: dan zit ze bij Kortjakje toch echt wel op haar plaats!

- Week 16 september:
start nieuwe leerlingen
 - 19 oktober 10u tot 14u:
Wijnproefdag
 - 28 oktober tot 1 november:
Herfststage
 - 16 en 17 november:
workshop voor alle leerlingen Kortjakje
te Booischot
 - 2 en 3 januari:
Oefendagen Nieuwjaarsconcert
 - 4 januari 19.00 u:
Nieuwjaarsconcert Kortjakje XX!
 - 29 juni:
opendeurdag te Lier
- Galaconcert in de maand april: ntb
- Soloconcerten doorheen het hele jaar: ntb
- Masterclass 20 jaar Kortjakje : ntb

Een beeld zegt meer dan
1 000 woorden

Kortjakje
Nieuwsbrief

Met dank aan Jeroen Lindeboom en Joke Emmerechts voor de mooie foto's
© joke.emmerechts.photographer@gmail.com